

۲۰۲۰/۰۹/۲۱

ملک الشعراء محمد نسیم اسپر

طنز صلح طالب؟؟

اگر مذاکره صلح با طالبان را در دوحه، ادامه «بازی بزرگ» ندانیم، عملیاتی کمتر از آن نخواهد بود که می ترسم بازنده اصلی درین بازی، مردم مظلوم افغانستان باشند. چنانکه می بینیم، با همه شور و شوق ناشی ازین گردهمایی در سراسر جهان، حملات خونین و آدم کشی های طالب در اکثر ولایات، حتی حمله بر معاون اول رئیس جمهور استقبال نیک طالبان ازین مذاکره و مصالحه است و علاوه بر آن از درج نام مادر در تذکره ها، به راه انداخته شده است که طالب آن را مغایر ننگ و ناموس می شمارد. یازهم درد دل طنز گونه تقدیم می شود:

صلح طالب به جنگ می ماند	قلب طالب به سنگ می ماند
پنجه هایش زبسکه خونین است	به مثال پلنگ می ماند
بسکه سرتنبه است و دیده در	خصلتش با «گُرنگ» می ماند
با سر و ریش و گُرتنه و ایزار	به «قدوس ملنگ» می ماند
گرهدایت رسد ز «آی. ای. آی»	جنگ را بی درنگ می ماند
خاک راه دُلاَر می بوسد	سر به پای تفنگ می ماند
طالبی سفله و جفنگی گفت	که ازو کله منگ می ماند
بردن نام زن به تذکره ها	لکه بر نام و ننگ می ماند
پیشتر از نکیر و از منکر	در لحد سر به سنگ می ماند
داستان رهائی زین مشکل	به قیاس جفنگ می ماند
نام اسلام و قتل عام «اسپر»	عقل ازین کِرده منگ می ماند

م. نسیم «اسپر» ۱۸ سپتمبر ۲۰۲۰م، فرانکفورت

برای مطالب بیشتر این نویسنده لطفاً اینجا را کلیک کنید